

Posudek oponenta diplomové práce

Klára Zetková, *Projektové vyučování: Významné osobnosti Kladenska*, Praha 2013, 104 stran.

Přílohy č. 1 – 18, s. I – XXVIII.

Vedoucí práce: Mgr. Tomáš Mikeska

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.		x		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	x			
Autor správně cituje.		x		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Diplomová práce *Projektové vyučování: Významné osobnosti Kladenska* představuje velmi zdařilou ukázkou integrace regionálně historického učiva do výuky dějepisu na střední škole. Autorka připravila a v praxi na kladenském gymnáziu ověřila deset didakticky zajímavě a přínosně koncipovaných vyučovacích hodin věnovaných významným osobnostem regionu. Prostřednictvím aktivizačních metod a skupinové i samostatné práce vedla žáky výběrového semináře nejen ke studiu životních osudů čtrnácti historických aktérů, kteří se v 19. a 20. století zapsali do politických, hospodářských i kulturních dějin, ale také k rozvoji studijních kompetencí (např. čtení textu s porozuměním, tvorba otázek, tvorba životopisného pojednání, rétorické vystoupení s využitím prezentačního softwaru). Pokroky v rovině žákovských znalostí doložila pomocí dotazníkového šetření, které provedla před zahájením a po skončení své výuky. Až potud si tedy Klára Zetková zaslouží velké uznání.

Na druhou stranu je však třeba také dodat, že předložená diplomová práce má i několik problematických míst, která jí ubírají na kvalitě. První dvě teoretické kapitoly pojednávají zcela v souladu s tématem práce o významu a didaktických možnostech využití regionální historie ve výuce dějepisu, avšak opírají se převážně o zastaralou didaktickou produkci z 60. – 80. let 20. století. Některá autorčina tvrzení prozrazují také malou orientaci v dějinách historické regionalistiky a vlastivědy (s. 11 – 12, 16). Problematická je dále absence pokusu o vymezení a správné užívání pedagogické terminologie. Centrální pojmy „projekt“ a „projektové vyučování“ jsou pak v celé diplomové práci užívány chybně namísto pojmu „integrováná tematická výuka“.¹ Mezi drobná přehlédnutí patří například opakované označení „rudných zásobníků“ ve Vojtěšské huti za „rudé zásobníky“ (s. 43 a 54) a záměna společníka Bedřicha Machulky Richarda Štorcha² za spisovatele Eduarda Štorcha (s. 79).

Z hlediska struktury práce je poněkud nepochopitelné, proč autorka zařadila návrh pracovního listu „Těžba uhlí na Kladensku“ do textu práce a nikoli do Příloh (s. 27 – 30). A dále, proč je identické pojednání o životě Františka Kloze zařazeno v textu práce dvakrát (s. 60 – 62, 72 – 75). Zvlášť zarážející je tato skutečnost, pokud uvážíme, že v druhém případě se autorčino pojednání ocitlo v části práce, kde by měly být, alespoň podle tvrzení autorky, představeny závěrečné výstupy žáků

---

¹ Stručně o základních rozdílech projektové a integrované tematické výuky viz například Kratochvílová, J.: *Teorie a praxe projektové výuky*, Brno 2009, s. 58.

² Blíže viz například Martínek, J. – Martínek, J.: *Kdo byl kdo. Naši cestovatelé a geografové*, Praha 1998, s. 428 – 429.

– životopisné medailony vybraných kladenských osobností (s. 71 – 98). V případě, že se skutečně jedná o žákovské práce, nezbyvá než upozornit, že Klára Zetková zvolila poněkud nešťastnou formu jejich prezentace. Nikde neuvádí jména skutečných autorů jednotlivých podkapitol, zároveň však zachovává odkazy na zdroje pouze tam, kde je měli uvést žáci.

Překvapení autorky nad tím, že někteří gymnazisté byli schopni sami od sebe citovat zdroje svých informací (s. 71), vyvolává dvě důležité otázky: Jak znělo zadání úkolu? Jak byla formulována kritéria hodnocení? Vždyť citace zdrojů by měla být bezpochyby jedním z nich! Práce však na uvedené otázky odpověď neposkytuje. Nedozvíme se také, které historické osobnosti žáky skutečně zaujaly a proč, do jaké míry se tento zájem shodoval s tématem medailonu, jehož vypracování jim bylo zadáno, nebo nakolik se jim výuka Kláry Zetkové zdála přínosná. Diplomantka sice zkoumá dopad výuky na faktografické znalosti žáků, avšak nezabývá se vlivem výuky na afektivní kompetence, přestože je hodlala rozvíjet stejně jako kompetence kognitivní (s. 34 – 35).

Vzhledem k výše řečenému navrhuji hodnotit diplomovou práci Kláry Zetkové jako velmi dobrou, udělení známky však podmiňuji doplněním seznamu autorů a autorek životopisných medailonů do všech kopií práce.

Navržená známka: **Velmi dobře.**

V Praze dne 8. srpna 2013

PhDr. Hana Havlůjová, Ph. D.